

НОВЕ ТА ТРАДИЦІЙНЕ У ДОСЛІДЖЕННЯХ СУЧАСНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ СУСПІЛЬНИХ НАУК

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

31 січня – 1 лютого 2020 р.

Київська наукова
суспільнознавча
організація

КИЇВ 2020

Центральної та Східної Європи зокрема та Європейського континенту загалом.

Отже, лише об'єднана Європа здатна протистояти російській агресії з її геополітичними наслідками. Водночас міцна та незалежна Україна як самостійний геополітичний актор у регіоні Центральної та Східної Європи виступає надійним гарантом безпеки та стабільності на Європейському континенті.

Література:

1. Донцов Д. Підстави нашої політики. Нью-Йорк: ООЧСУ, 1957. 210 с.
2. Донцов Д. Міжнародне положення України і Росія // Український націоналізм: історія та ідеї. Науковий збірник / Вип. 1 / За ред. О. Багана. Дрогобич: Посвіт, 2009. С. 366-387.
3. Баган О. Геополітичні візії в теоріях класичного українського націоналізму і сучасність. [Електронний ресурс]. Науково-ідеологічний центр ім. Д. Донцова. Режим доступу: <http://ukrnationalism.com/publications/1156-heopolitychni-vizii-v-teoriiakh-klasichnoho-ukrainskoho-natsionalizmu-i-suchasnist.html>

Стеблак Д. М., аспірант кафедри міжнародної політики
*Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»
м. Ужгород, Україна*

ВПЛИВ ТЕЛЕВАНГЕЛІЗМУ НА РЕЛІГІЙНО-ПОЛІТИЧНИЙ ПРОСТІР В США

В швидкоплинному, інтегрованому, глобалізаційному суспільстві роль релігії почала втрачати свій вплив в американському суспільстві, з огляду на це представники багатьох релігійних

«Джиммі Свагарт, євангеліст», «День відкриття», «Євангелістський час доброго старого часу», «Свято Євангелістської піснi» переважають в програмах ортодоксальні протестантські проповідники, велика частина телепередач заснована не церквами, а приватними особами [3, с. 26]. «Час сили» Роберта Шуллера була однією з найпопулярніших програм, яка вийшла в ефір в 1970 р., а в 1975 р. її вже транслювали в 50 штатах, його називають «піонером телевангелізму».

Серед відомих телепроповідників П. Кроуфорд, Б. Грем, Д. Фалуелл, П. Робертсон та інші. І якщо на початку основною їх метою було зосередження на внутрішньо церковних проблемах, то згодом, вони помітно почали втручатися в політичну сферу.

Один з найбільш впливових телепроповідників, який використав телебачення, як інструмент поширення релігії був Б. Грем. Проповіді Б. Грема транслювали в 185 країнах світу, він був дуже впливовим в американському світі, і не лише. Телепроповіді зробили його впізнаваним, а його слова знаходили своїх реципієнтів. Він мав вагомий вплив на президентів США. Один з найбільш впливових пасторів. Його виступи з проповідями транслювали по радіо та телебаченню. Син Біллі Грема (Грехема) Франклін продовжує справу батька.

Іншою важливою особистістю в сфері телевангелізму є Пет Робертсон – магнат, телевізійний оглядач, ведучий на СBN, його проповіді бачили по телебаченню тисячі американців, висував свою кандидатуру на пост президент від республіканської партії.

Важливим внесок в дослідження телевангелізму зробив Квентін Дж. Шульце в книзі «Телевангелізм і американська культура: бізнес народної релігії» (2003 р.). Квентін Дж. Шульце розглядає телевангелізм як дуже впливовий механізм впливу «телеєвангелізм, ймовірно, є найбільш характерним і вигідним виразом американської релігії. Це власна релігія нації. Телеєвангелізм може бути навіть флагманом американської релігії,

напрямоків та церков в США почали звертатися до ЗМІ, інтернет простору, щоб не втратити зв'язок з адептами своєї церкви, і повернути увагу нових. Якщо п'ятдесят чи навіть 20 років тому, незвичним було використання релігійними структурами теле- та радіо ефіру, то те, що до прикладу релігійна організація може мати свій аккаунт у соціальній мережі, не можна було навіть подумати. Але церкви та релігійні організації почали використовувати сучасні методи спілкування.

Християнські праві стали однією з перших груп, які звернули увагу на медіа. І почавши з розповсюдження листів, вони вишли на новий рівень радіо та телебачення, як результат останнє стало одним з найвпливовіших інструментів впливу та поширення віровчень. Вільям Ф. Фор описує, що в 1934 р. Конгрес США прийняв Закон про зв'язок, згідно з якого Федеральна комісія зв'язку (FCC) надавала ліцензії на ефір, і релігійний ефір розглядався як засіб, який сприяє «суспільним інтересам». На протязі короткого періоду часу, сотні священнослужителів виявили бажання виступити в ефірі. Згодом коли в 1950 р. почало розвиватися телебачення, священнослужителі почали брати участь в ньому. В 60 – х рр. лише 53% релігійних передач були платні, в 1977 р. цей показник виріс до 92%. 1980 р. Рональд Рейган, вів політику, яка привела до повної дерегуляції радіо і телебачення, послаблення FCC [5].

Як зазначає Хруль В.М. в статті «ЗМІ і релігія: в пошуках інтегрального підходу» успіх і поширення протестантизму в США в багатьох аспектах пов'язаний з таким «феноменом сучасного світу як «телевангелізація» – тобто створення популярного «медіа продукту», аудиторія, якого може нараховувати десятки мільйонів людей [1, с. 69].

Важливу роль телепроповідання в релігійно – політичному житті 70-80 рр. ХХ ст. в США дослідив Фурман Д. Він зазначає, що серед десяти найбільш впливових релігійних програм в лютому 1980 р. були «Орел Роберте і ви», «Рекс Хамберд», «Час влади»,

встановлення стилю і тону місцевого та конфесійної життя» [4, р. 11-12].

Вагомий вплив протестантизму на політичне життя США, high-tech-проекція протестантизму, вихід в соціальні мережі та інтернет досліджує Добродум О.В. [2, с. 48-73].

Джеффри К. Гейдден, професор соціології Вірджинського університету, в статті «Зліт і падіння американського телебачення» зазначає, що «протягом десятиліть релігійні ефіри зазнавали критики, через те, що використовували ефір для передачі неортодоксальний та політичних повідомлень». Не можна не помітити вплив, який телеангелісти зробили, в якості рішучої електоральної підтримки, для Р. Рейгана та Дж. Буша – мл. [6].

Література:

1. Хруль В.М. СМІ и религия: в поисках интегрального похода. Вестн. Моск. Ун-та. Сер. 10. Журналистика, 2012. № 5. С. 60-76.
2. Добродум О.В. Религия и политика в реальном и виртуальном пространстве (на примере США и России). Одесса: Удача, 2011. 352 с.
3. Фурман Д.Е. Религия в политической борьбе в США (70-е – начале 80-х годов). М. Наука, 1985. С. 223.
4. Quentin J. Schultze. Televangelism and American Culture: The Business of Popular Religion. Wipf and Stock Publishers, 2003. P. 264.
5. William F. Fore. The Unknown History of Televangelism. URL: <https://www.religion-online.org/article/the-unknown-history-of-televangelism/> (дата звернення: 20. 01.2020)
6. Jeffrey K. Hadden. The Rise and Fall of American Televangelism. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*. Vol. 527. Religion in the Nineties, May, 1993. Pp. 113-130.